

Kesport Kávéház: Nagy Zsoltnak 40 évesen adatott meg egyik legnagyobb sikere

Nagy „Sas” Zsolti még az UEFA-kupa döntős Videoton sztárjaival edzhetett együtt 16 évesen, pályafutása jelentős részét, összesen 13 esztendő tiszakécskémén töltötte el. A KTE korábbi kapusa Tiszakécskéhez és Kecskeméthez is erősen kötődik, mindkét klubbal megnyerte az NBII-t, jelenleg a kécskeiek kapusedzője. Egy hosszú karrier szép és kevésbé szép emlékeit is felidéztem vele.

Mikor kezdte el futballozni, egyáltalán hogyan kötöttél ki a kapuban?

Székesfehérvári vagyok, természetesen a Videotonhoz mentem el focizni 1981-ben. A kapuba már nagyon korán, a grundokon meg az iskolai bajnokságban odakerültem, ha lehetek kicsit szerénytelen, mindig engem vettek meg először. Már akkor is mondták, hogy először vegyél egy jó kapust. Tudták, hogy megszállott vagyok, nem kímélem magam, meg érzésem is volt azért hozzá. A Vidibe kerülve végig jártam a számléltatást az utánpótlásban, néha még az UEFA-kupa döntős felnőtt csapat öltöző ajtaját is megkocogtattam edzés szinten.

Extra motivációt adott ez az akkori fiataloknak, hogy egy ilyen csapat van a városban?

Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, ezt már nagyon sok helyen elmondtam. Nagyon sokat dolgoztam azért, hogy futballista legyek, de ez olyan inspiráció volt, hogy fel sem merült bennem kérdésként, hogy bármilyen más irányba menjek.

Kik vettek a szárnyaik alá?

Mindenki barátságos volt, sokat segítettek. Az összes kapussal tátott szájjal néztük Disztl Petit és Koszta Janit, hogy mire képesek a kapuban. Disztl Peti akkor válogatott is volt, igazából talán ő volt akkor minden tekintetben az elsőszámú kapus. Labdaszedőként is figyeltük, milyen bravúrokra képes. Nagyon jó szívvel emlékszem vissza Horváth Gabira és Májer Lajosra is, akik sajnos már nincsenek köztünk. Wittmann Gézára szintén, akinek a fia ugye itt kosarazik Kecskeméten. Vadász Imi és Csucsánszky Zoli szintén nagyon befogadó volt, ők is a szárnyaik alá vettek. Egy történettel érzékeltetve, egy torna után jöttünk haza, utána valakinél buli volt, ahova engem is elhívtak. 16 évesen ez hatalmas szó volt. Ott végighallgathattam az UEFA-kupás sztorikat is, hogy milyen leveleket kaptak például a szurkolóktól. A fehérvári embereknek leírhatatlanul sokat jelentett az a

siker. Soha nem felejttem el, egy nyugdíjas néni például megírta a csapatnak, hogy olyan TV-je van, amit ha sokáig néz, egy idő után elromlik a kép. Tudta mikor vannak a meccsek, ezért előtte inkább öt napig nem kapcsolta be, hogy arra a 90 percre jó legyen. Nagyon tiszteltem őket, illetve megtanultam a tiszteletet köztük fiatalként, amiért szintén hálás lehetek. Még most is lúdbőrös leszek, ha visszagondolok ezekre az időkre.

Végül csak kopogtatni tudtál azon a bizonyos ajtón, belépni nem tudtál rajta. Nagy csalódásként élted meg?

Nyilvánvalóan rossz volt ezt megélni, főleg azért, mert gyakorlatilag egyik napról a másikra köztük velem, illetve néhány csapattársammal, hogy nem kapunk szerződést. Ha állíthatunk egy sorrendet, akkor Disztl Peti, Koszta Jani, Mitring Pista, utánuk meg én jöttem a sorban. Mitya nagyon jó barátom a mai napig, akkor ő többszörös ifjúsági válogatott volt, utána védett a Vidiben, ez nem volt kérdés. Én edzettem, mint egy bolond, a hiányosságaimat, például a magasságot próbáltam azzal kompenzálni, hogy háromszor annyit melóztam. Én így nőttem fel, végig ezt csináltam a pályafutásom során, de akkor, abban a pillanatban ez sem volt elég. Hiába voltam csalódott, hiába könnyeztem meg, mai fejjel visszatekintve, lehiggadva, bölcsen is azt kell mondjam, hogy messzemenőig megértem, hogy Pista maradt ott, nem én.

Kecskemétre, a KSC-be kerültél végül a Vidiből. Hogyan és miért?

A Vidinél próbáltak segíteni, megyébe akartak odaadni, de őszintén szólva, én annál jobbnak éreztem magam, nem akartam odamenni 19 évesen. Ki akartam próbálni magam valahol, persze fogalmam sem volt, merre és hogyan. 1987 januárjában történt ez, akkor volt ott velünk három kiskunfélegyházi srác is: Fórizs Pista, Endre Laci és Dobos Attila. Ők jöttek haza, aztán bekerültek a KSC-hez. Polyák Öcsi bácsi éppen cserekapust keresett Erdei Sanyi mögé, és akkor bedobták az én nevemet. Öcsi bácsi aztán eljött értem Fehérvárra, bejött az irodába, akkor nekünk még a Vidi gyárba kellett dolgoznunk részmunkaidőben. Pont ott voltam, behívtak, ott nekem gyorsan felvázolta, hogy mi a helyzet, van-e kedvem menni. NBIII-ban akkor első helyen állt a csapat, fel akartak jutni, kerestek egy jó versenytársat Sanyinak. Madarat lehetett volna fogatni velem. A nagyszüleimnél laktam, bár a mamám nagyon sírt, hogy elmegyek, de bátorított, hogy ragadjam meg a lehetőséget. Felszaladtam a cuccomért, aztán bepattantam Öcsi bácsi kocsijába, és már jöttem is. Egy hétre jöttem először, a hétvégi edzőmeccsen szerencsére egy büntetőt is védtem, utána Pataki Tamás, az akkori edző jelezte, hogy igazoljanak le. 1987. február 9-én indult így számomra a kecskeméti történet.

A feljutás rögtön sikerült, de milyen volt fiatalon egy teljesen új környezetbe csöppenni?

Szenzációs csapat volt, nagyon jó egyvelegét képezte az öregeknek és a fiataloknak. A tisztelet itt is megvolt, az idősebb játékosokra, például Hájer Sanyira, Safranyik Zolira, Erdei Sanyira, Hoffmeister Palira úgy tekintettem, mint igazi vezérekre, nagyon jól el tudtak minket kormányozni, amikor kellett. A csibészség persze megvolt, utáltam veszíteni, emiatt ilyenkor úgy kiabáltam, vagy veszekedtem, hogy nem néztem se istent, se embert. Kicsit teregetni kellett, de csodálattal néztem őket. Olyan focit produkáltak, hogy csak tátottam a számat. A várost nagyon gyorsan megszerettem, ezt elég könnyen tudtam mérni. Amikor Kecskemétre kerültem, első hónapban még minden hétvégén hazamentem, aztán ez folyamatosan, nagyon gyorsan elkezdett ritkulni. Beszippantott a város, ma is itt élek, lassan több időt töltöttem itt, mint Fehérváron.

Mikor tudtad először megszorogatni Sanyi bácsit?

Amikor megnyertük az NBIII-as bajnokságot, már bemutatkozhattam. Már bajnokok voltunk, 3-0-ra vezetünk a SZVSE ellen, kaptam Pataki Tamástól egy 20 percet. Az nagy dolognak számított abban az időben, mert 30 év felett voltak a kapusok. Az edzők nagyon bíztak a rutinban, rettentően nehéz volt odakerülni. Ez egy szép gesztus volt tőle, persze utána visszakerült Sanyi, aki szenzációsan védett az osztályozón is, végül feljutottunk. Szentmihályi Antal lett utána az edző az első NBII-es évünkben, ami nekem nem indult jól, mert az egyik edzésen beestem a kapuba, bevertem a kezem a hálótartó vasba, és a jobb kezemen két ujj között eltört a kézfejem. Megműtöttek, egy hónap múlva már edzettem, utána egy Nagykanizsa elleni meccs előtt Sanyi sérült meg. Ott beraktak, nem is védtem rosszul, de kikaptunk 2-1-re. Utána megint visszakerült Sanyi, egészen tavaszig ő is maradt a kapuban, de tavasszal aztán az utolsó 7 meccset megkaptam. Misi bácsi szeretett, akkor már nem is eshettünk ki, így már végig védhettem a szezon. Nyáron aztán megint váltás történt, Losonczy László lett az edző, ő megint inkább Sanyit favorizálta. Rögtön hozzátenném, nekünk a mai napig nagyon jó a kapcsolatunk, hiszen kapusedzőm is volt. Rengeteget tanultam tőle, amikor idekerültem, 32 éves volt, de úgy edzett, mint egy megszállott, egyszerűen nem akart kijönni a kapuból. Mondtam is magamban, hogy soha nem akar elfáradni az öreg? Igyekeztem felvenni ezt a tempót vele, szerintem jól inspiráltuk és hajtottuk egymást.

Miért lett vége ennek a KSC-s időszaknak?

Visszajött Pataki Tamás, akinél ott az őszi szezon utolsó 7 meccsére megint beverekedtem magam. Jól ment a védelem, csak engem februárban behívtak katonának, ez 1990-ben volt. Sose felejttem amúgy el, Török Lacival együtt vonultunk, azóta is emlegetik, hogy olyan bevonuló bulija senkinek nem volt addig, meg azóta se. Ma is pont rálátok az ablakomból arra az erkélyre, ahol az a buli zajlott Laciéknál, ő végül Ceglédre ment, én Mezőtúrra. Fél évet az NBII-ben, fél évet az NBIII-ban

töltöttünk, szerencsére kiharcoltam a helyemet is. 1991 februárjában leszereltünk, vissza is jöttem még egy fél évre a KSC-be, s bár az utolsó meccseken megint én védtem, akkor kezdett minden elromlani a fociban. Elfogyott a pénz, Török Laciék akkor mentek ugye Tiszakécskére, én meg Kiss Feri barátommal Szegedre 1991 nyarán, a klub akkor esett ki éppen az NBI-ből.

Milyen volt akkor a szegedi foci?

Megint nagyon jó játékosok közé kerültem, emiatt nagyon szerencsés voltam. Leboniczky volt akkor a kapus, Bogdán István, Kun Lajos, a Takács testvérek, vagy Sorin Cigan, aki volt utána a Fradiban is. Jól sikerült az az évem, hiszen 24 évesen kiszorítottam Lebót, csak azért nem volt tökéletes, mert nem tudtunk feljutni. Örök emlék, hogy az akkor BL-győztes Crvena Zvezda a háború miatt nem játszhatott otthon, így két selejtezőjüket Szegeden rendezték. Játshattunk velük egy edzőmeccset, egy félidőt védtem Mihajlovics, Jugovics, Szavicsevics és hasonló sztárok ellen, 8 ezer ember előtt. Bár a Békéscsaba el is vitt volna, nagyon bekért értem az akkori elnök, nyáron aztán megszakadt valami, elfogyott ott is a pénz. Szörnyű évünk volt, nem jöttek az eredmények, ezt én 1992 nyarától úgy 1993 októberéig bírtam. Balla Misi és Török Laci közben lépegetett a Tiszakécskével, akkor már NBI-ben voltak, aztán addig rágták a fülét Reszeli Istvánnak, míg le nem igazolt 1994 februárjában.

Egyenes út vezetett a kécskei kapuba?

Sok mindennek kellett ehhez történnie, akkor például Szűcs Lajos volt a Tiszakécske kapusa, mellette Tasnádi Józsi és Lengyel Peti mellett lettem én a negyedik azon a poszton. Elindult a felkészülés, amely alatt Lajos egyik pillanatról a másikra összepakolt és elment, végül a tavaszt én védtem végig. Sajnos akkor már éreztem, hogy a jobb vállam nem jó. A 94-es vb-döntő napján megsérültem, már zajlott a felkészülés, amikor is drága Maczkó Gabi barátom, aki jelenleg is itt masszőr Tiszakécskén, egy méterről úgy telibe verte a kezemet, hogy a vállam lecsúszott a hónom alá. Mentővel vittek a kórházba, végül meg is kellett műteni, azt egy fél éves, kőkemény rehab követte. 26 évesen még kínó az ember keze, ahogy szokták mondani, de akkor Derdák Attilát már leigazolták, végig is védte az évet. Akkor buktuk el végül a Pécs ellen az osztályozót, miután másodikok lettünk. Abból a csapatból akkor 12-en eligazoltak végül, Derdák is, akik maradtunk, nem igazán tudtuk, hogy mi lesz. Innen-onnan aztán elkezdtek jönni a játékosok, alig vártam, hogy védhessek, aztán az az év álomszerű lett, megkezdtük a menetelést és feljutottunk. Engem a keleti csoport legjobb kapusának választottak.

Neked mit adtak a tiszakécskei évek?

Ami ott körül vette a focit és a játékosokat, az meseszerű volt. Ha kimentem például a piacra, roskadozó kosárral jöttem haza, nem engedtek sehol sem fizetni. Ha ki kellett festeni a lakást, egyszerre többen jöttek segíteni és csinálni. Hajdúszoboszlón lettünk bajnokok, azt sosem fogom elfelejteni. A közösség ereje vitt egyébként minket, mai napig vallom, ez egy csapat sikereihez 50-60 százalékot is hozzátesz. Mi barátok is voltunk, együtt szilvesztereztünk, mindig együtt voltunk. Török Laci

például egyszer kitalálta, hogy nem nagyon akar edzeni, bedobta Szurgent Lajosnak, hogy nem enne-e egy jó halászlévet, ő meg rábólintott. Mi kimentünk edzeni, ő megfőzte, aztán edzés után együtt megettük. Minden működött, de nagyon jó futballisták is voltak akkor Tiszakécskén. Mindenki jó volt valamiben, jól kiegészítettük egymást.

Itt lettél NBI-es kapus, milyen emlékeid vannak?

Az elsőt Misi már elmondta, Szanyó Karcsi 18 másodperc után beverte nekünk az első körben Újpesten. Hozzáteszem, engem ilyen meccseken mindig belőttek, azután a meccs után is odajött egy Újpest szurkoló, hogy nagyon jól védtem. Nekem az ősz a szebb része, akkor én azt végigvédtem. Azért van fájó emlék is, mert Székesfehérváron például 8-0-ra kikaptunk, nekem az a múltam miatt is, régi barátok előtt, nagyon kellemetlen helyzet volt. 6-0-nál megfordult a fejemben, hogy lecseréltetem magam... Utána volt két hét válogatott szünet, jött hozzánk a Honvéd. A csapat tartását mutatja, hogy ezután a vereség után megvertük őket 2-1-re. Szabó Tamás, az akkori elnökünk azt vallotta, hogy nekünk egy jutalom ez, hogy az NBI-ben játszhatunk, de kellett volna pár igazán minőségi játékos. A fő probléma az volt, hogy idegenben nem nyertünk meccset, egyébként még így is csak osztályozón estünk ki a III. Kerület ellen. Sajnos akkor már nagyon szanaszét volt a klub, a vezetőség és a játékosok egy része már a Honvéd felé vette az irányt, nem néztünk már ki jól. Fájó, hogy ebben csak ennyi volt, de klub szintjén nem tartottunk ott, hogy tovább meg tudjunk ragadni az NBI-ben. Ha olyan infrastruktúra lett volna akkor Tiszakécskén, mint most, akkor eleve más lett volna a megítélésünk, nem legyintettek volna a legtöbben ránk. Persze hiába legyintettek ránk, sokan kullogtak haza vesztesen Kécskéről, főleg ősszel, a tavaszunk sajnos gyengébb lett. A bizonytalanság és a hitegetés időszaka jött utána sajnos, nem is maradtam fél szezonnál többet az NBII-ben. Ezzel együtt azért szívem csücske maradt Tiszakécske a mai napig, talán nem is véletlenül dobott vissza ide az élet.

1999 januárjában tértél vissza Kecskemétre, ahol kisebb megszakításokkal aztán 2008-ig védteél. Kicsit csavarjuk is meg ezt rögtön, miért kerültek bele kitérők?

2001 tavaszán Csongrádon, majd 2005 őszén Kiskunhalason védtem, utóbbi időszak alatt Török Laci volt ott az edző, akkor jöttünk vissza, amikor Rózsa Pali átvette a KTE-t. Ezt leszámítva valóban, 2008-ig, a bajnokság megnyeréséig Kecskeméten voltam.

Sokan ugye csak a 2008-as feljutásról beszélnek, de 2001-ben is nagyon közel volt már ehhez a klub, ebből azonban akkor még kimaradtál. Miért?

Kölcsönadtak tavaszra, őszintén szólva az nekem most is fájó dolog. Nem éreztem igazságosnak azt a helyzetet, de kicsit előre szaladva, sajnos a 2008-as búcsú is ilyenre sikerült számomra. 1999 telén jöttünk vissza, totálisan kiesőnek számított a klub akkor. Sajnos nem kerültünk jobb helyzetbe, mint Kécskén, mert 2 hónap múlva itt sem volt pénz... Kiestünk, de akkor még

lehetett a másik jogán indulni, végül a Búki TK jogán maradhattunk az NBII-ben. Akkor vette át a klubot Jámbor János úr, aki a Vasas tulajosa volt, vele érkezett Nagy László vezetőedzőnek, akit egyébként nagyon kedveltem. A nyitányon rögtön megvertük a Gera Zolival felálló Pécsét Török Laci góljaival 2-0-ra, de utána jött zsinórban 5 vereség. Szolnokon végre nyertünk, elkezdett a csapat szárnyalni, majd télen alaposan beigazoltunk, akkor jött Vancsa Miki, Gabala Krisztián és Kvasz Krisztián például. Az utolsó meccsig versenyben voltunk a bronzéremért az egycsoportos NBII-ben, de akkor már elkezdődött velem a variálás, inkább a Czigóth Szabit védették, mert el akarták adni. Én ezt nem éreztem akkor korrektnek, úgy éreztem többet tettem azért, hogy én védjek, de ez nem hatotta meg a mestert. Az utolsó meccsen végül elment a bronzérem, rosszul éltük meg, mert nagy dolog lett volna megcsinálni azok után, hogy honnan indultunk. Utána megint Szabi védett, de megsérült, bekerültem én, és velem öt meccsen nem is kaptunk gólt, mindet nyertük. Egyik pénteken aztán olvastam a Nemzeti Sportot, kinyitottam, és az egyik szalagcím az volt, hogy a Kecskeméti FC leigazolta Erdélyi Miklós, U21-es válogatott kapust... Edzésen aztán már ott volt Miki, vasárnap már ő védett, leültettek a padra. A következő hétre aztán felépült Czigóth Szabi is, ő ült a padon, én meg mehettem a lelátóra, tehát két hét alatt, kapott gól nélkül a kezdőből a pályán kívülre kerültem... Életemben először megkérdeztem a mestert, hogy ez most miért, a válasz ennyi volt: „Csak.” Az engem nagyon rosszul érintett, tavasszal végül el is kerültem kölcsönbe Csongrádra. Ott nagy élmény volt ettől függetlenül, hogy a Nagykanizsa elleni osztályozón kiharcoltuk a benmaradást, nagyon jól is védtem, Sándor Pista bácsi utána el akart vinni Nyíregyházára.

De nem mentél el.

Nem, inkább maradtam megküzdeni a helyemért, bizonyítani szerettem volna, Kecskeméten akartam védeni. Akkor született a lányom, akkor vettünk lakást Kecskeméten, a nagymamám már itt volt egy otthonban, nem akartam mindent megint a nyakamba venni.

Sikerült kiharcolni a helyedet, hogyan?

Nagy Lászlót elküldték az őszi szezon 8. fordulójában, Gabala Krisztián apukája vette át a csapatot, majd tavasszal jött Kiprich József. Ehhez a ponthoz tudom kötni azt, amikor úgy igazából elindult a karrierem. Fóton berakott a kapuba, azt mondta csináljam a dolgomat, onnantól kezdve elkezdtem szárnyalni 32 évesen. Nagyon jó csapatunk volt, de mindig történt valami akkor, amikor szintet léphettünk volna, vagy komoly eredményre volt sanszunk.

Jámbor Jánosról mindenki rendkívül pozitívan beszél, aki akkoriban a klubnál futballozott, vagy dolgozott, anyagilag stabil lábakon állt a klub, de a távozása után jött pár nagyon nehéz év. Ezt hogyan vészeltétek át?

2003 nyarán Jámbor János visszament nagy szerelméhez, a Vasashoz, akkor lett újra KTE a klub neve. Sajnos ez nem lett egy szép időszak, és akkor még nagyon finoman fogalmazok, már ami a hátteret illeti. Az új tulajdonosi kör egy honvédos vonal volt, egyébként szakmailag jó brigád jött össze akkor, viszont ahogy Jámbor János kitette innen a lábát, újra eljött a pénztelenség időszaka, mindig csak futottunk a pénzünk után. Jól kezdtünk, nekem is jól ment, de két rosszul sikerült meccs után azonnal kikerültem a kapuból. Ez egyébként rám sosem úgy hatott, hogy megsértődtem, inkább kettőzött erővel dolgoztam, hogy újra visszakerüljek. Ioan Patrascu után Gracza Tibi lett az edző, vele a legemlékezetesebb meccsünk a diósgyőri volt, ahol akkor avatták a villanyfényt. Örültek, hogy egy ilyen pénztelen csapattal játszának, úgyis megvernek így minket, aztán nyertünk 2-0-ra... Az utolsó két perct később kellett lejátszani, mert bejöttek a szurkolók a pályára. Erdei Sanyi akkor mindig a kapu mögül nézte a meccset, azt láttam, hogy csak úgy sprintel befelé, utána meg ott termett egy szurkoló mellettem az ötösön. A játékoskijáróban kellett megvárnunk, mire a rendezők rendet tesznek. A bajnokság végére jött Glázer Róbert emlékeim szerint, nagyon szerettük. Válogatott futballista, korábbi szövetségi kapitány, mai napig ha találkozunk, mindig megölelget. Simán bennmaradtunk vele, sajnos utána következő szezonban három döntetlennel kezdtünk, el is küldték. Na ott megint beindultak a dolgok, érkezett Vági Jani, ő hozta Gálhidi Györgyöt, aki talán csak pár meccsig volt edzőnk, majd jött Leskó Zoltán, akivel ugyan jó focit játszottunk, de tavasszal váratlanul lemondott. Vági János ezután kinevezte magát „mindenesnek”, az volt aztán az a félév utána ősszel, hogy a fogathajtó vb miatt minden hazai meccset itthon játszottunk, ráadásul 10-et egymás után. Parádé volt, mindenkit megvertünk úgy, hogy nem volt edzőnk, nem volt pénz, végül az utolsó körben ment el megint a harmadik helyünk. A társaság akkor is olyan volt, hogyha már ott voltunk a pályán, senkit nem érdekelt, hogy 2 hónapja nem kaptunk fizetést, felmentünk és nyerni akartunk egymásért is. Akkor kerültek fel egyébként olyan fiatalok, mint Farkas Pista, Tóth Pista, Kurucsai Milán, Mojzes Robi, vagy Dávid Gergő. Negyedik helyen zártunk, de nem rendeződtek sajnos az anyagi dolgok, addigra már nagyon tele lett a hócipőm, szerződéselem nem volt, rengeteg pénzzel tartoztak, akkor megmondtam, hogy szerződés nélkül nem játszom, noha sose voltam ilyen típus.

Jól veszem ki a szavaidból, hogy tulajdonképpen te 2005 nyarán igazából lezártad a kecskeméti karriert?

Igen. Török Laci akkor lett edző Kiskunhalason, velem együtt Barna Zsolti, Kislőrincz Gyuri, Tóth Pista is ment oda. Én itt kivertem a palávert, ki tudtam szedni talán háromhavi fizetésemet, akkor én ezt úgy éltem meg, hogy végre megszabadultam, ezzel vége a profi focinak. NBIII-ban nagyon jó kis csapatot rakott össze Laci, Jani bácsi is ott volt mögötte, aki rendkívül korrekt ember volt, mindig rendben voltunk anyagilag, ha úgy volt, inkább többet is adott.

Mi hozta meg a fordulatot?

37 éves voltam, én már azt hittem, vége van az egésznek igazából. A KTE brutálisan rosszul szerepelt ősszel, akkor vette át Rózsa Pál és Versegi János a klubot. Lacit kérte fel Rózsa Pál edzőnek, és akkor velem mentünk vissza Kecskemétre, de akkor jött haza Némedi Norbi is. Azt a felkészülést nem felejttem el, reggeltől estig edzettünk. Akkor épült meg a műkerti pálya, aminek én nagyon örültem, mert végre normális körülmények közt lehetett mindig dolgozni. Sokan sipákolnak ma a műfű miatt, de akkor mi sokszor a megfagyott salakra kellett menjünk. Nem kezdtünk jól, de Karcagon végül a harmadik meccsünket megnyertük Balla Miska góljával, aztán tavasszal talán a másodikok lettünk a pontok alapján.

Jött a következő NBII-es szezon, amikor a Fradi ellen védhettél. Erre aligha számítottál már Kiskunhalason, jól sejtem?

Az a 10 ezer ember előtti 2-2-es döntetlen leírhatatlan, ott éreztem magam igazán futballistának. Nagyon örülök annak, hogy azért a végén nekem ilyen élmények adtak meg. A Fradi elleni meccsek abban az évben, majd utána a következőben pláne hihetetlen élmények számomra. A 2-2-es meccsen tényleg a mérkőzés legjobbjának is megválasztottak, de még mindig előttem van minden kép. A meccs után az Ámor Drink Bárba mentünk ünnepelni, a szurkolóktól hihetetlen tömény szeretet kaptunk. Olyan töltetet adott ez, hogy szerintem évekig abból merítettem még utána.

Azért meg lehetett ezt még fejelni egy feljutással, 40 évesen...

Sokat gondolkodtam ezen, nagyon sok játékos érdemelte volna ezt meg még Kecskeméten. Gondolok itt például egy Barna Zsoltira, egy Barna Csabára, Kurucsai Milánra, Török Lacira, Balla Miskára, Czéh Lacira. Sokan sok mindent elértek a labdarúgásban, de azért egy feljutás a KTE-vel szerintem mindent felülírt volna nekik is. Nagyon sok igazi lokálpatrióta srác játszott itt, rendkívül szerencsének mondhatom magam, hogy ezt én megéreztem, pláne tényleg 40 évesen.

Ráadásul 40 évesen úgy, hogy a legendás tavaszi menetelés során mind a 14 győztes meccsen te védted.

Pályafutásom legsikeresebb időszaka volt ez. Eredményességben egyértelműen, de a körítésben is. Amikor Tomislav Szivics és Szabó Zoltán betették a lábukat a Széktóiba, azzal megérkezett egy elképesztő profizmus is. Orvosokat vontak bele a munkába, emellett bevezették a meccs előtti összetartásokat, meccs után nem mehettünk haza, hanem még regeneráltunk. Eleinte persze az volt az emberben, hogy nem mehetek haza a családomhoz? Amikor viszont a nyakunkba akasztották az érmet, megvolt a felismerés, hogy ez másként nem működhetett volna. Annak az évnek egy negatívuma volt számomra: vége lett. Nagyon sajnálom, hogy nekem csak a pályafutásom végére, 40 éves koromra adatott az meg, hogy a valóban profi labdarúgásba is belekóstolhassak. Az az év szakmailag tökéletesen össze volt rakva, csapatszinten pláne. Itt is működött az, hogy összeállt egy baráti társaság, létrejött egy erős mag, csodálatos futballistákból. Vladan Szavicsot a mai napig imádom, akkor még sajnos nem beszélt magyarul, ezt most is nagyon sajnálom. Én dokinak meg doktor úrnak becéztem, aki így tud futbalozni, azt csak így lehet.

40 évesen szerintem nem túlzok azzal, ha azt mondom, hogy bármit megtettél volna még egy szezonért az NBI-ben, még akkor is, ha sokadik ember vagy a posztodon. Végül kölcsönadtak Ladánybenére, amivel gyakorlatilag véget ért a pályafutásod. Miért nem maradhattál?

Én pontosan így indítottam a nyári tárgyalást 2008-ban, hogy itt vagyok, lehet rám számítani. Akkor már volt Magyar Kupa, Ligakupa, NBIII-as csapat is, tudtam volna szerintem még bárhol segíteni, minden lehetőséget megbecsültem volna. Tisztában voltam vele, hogy nem rám fognak már építeni NBI-ben. Kacsintgattam volna már kicsit az edzősködés felé is, ezt is fel lehetett volna építeni, de ezt a lehetőséget nem igazán vázolták fel, én meg úgy éreztem, hogy ezt nem nekem kell előhozni. Kezet is fogtunk, meg is állapodtunk egyébként végül Rózsa Palival, ott volt a stáb is. Utána elmentünk edzőtáborba, ott kaptam a hívást Baranyai Lajostól Ladánybenéről, hogy engem kölcsönadtak megye I-be. Borzalmasan rosszul esett ez, főleg azért, mert ezt így tudtam meg, azok után, hogy valamire kezdet is fogtunk. Ezt egy tördőfésként éltem meg. Az fájó, hogy nem tudtam rendesen elköszönni a szurkolóktól. Engem az utolsó bajnokin lecseréltek, amikor már bajnokok voltunk. Akkor még nem tudtam előre, hogy nem terveznek velem, mert ha igen, akkor legalább kiintek, lezárom én is magamban, lett volna ennek a búcsúnak egy formája. Azért 13 évet húztam le Kecskeméten úgy, hogy nem tősgyökeres kecskeméti vagyok, szerintem ezt kevesen mondhatják el magukról. Ladánybenén egyébként nagyon jól éreztem magam, amit csak lehetett megyei szinten bajnokságot, kupát, szuperkupát, mindent megnyertünk. Ott még Hamar Pistával és Balla Miskával is volt lehetőségem együtt futballozni, szuper emberekből álló csapat volt, egy csupaszív elnökkel. Hálás vagyok mindenkinek azért az időszakért, végül náluk fejeztem be a futballt 42 évesen, 2010. június 9-én.

A KTE után azért kellett pár év, mire felépítetted a labdarúgás utáni életedet, amire szerintem most már nyugodtan mondhatjuk, hogy tökéletesen sikerült is. Voltak ennek nehézségei eleinte?

Őszinte leszek, az a váltás nagyon bezavart az életembe, sok rossz döntést hoztam. Amikor Ladánybenén abbahagytam a focit, nem volt semmilyen lehetőségem. Úgy hozta az élet, hogy 10 hónapig benzinkúton dolgoztam, mert nem volt más, valamiből meg kellett élni. Ez az időszak arra jó volt, hogy tudatosuljon bennem, hogy nem itt van a helyem és vissza kell térnem a labdarúgásba. 2011 júniusában találkoztam egy nyári napon a szabadidőközpontban Kurucsai Milán barátommal, ő akkor Cegléden volt, nem volt kapusedzőjük, így beajánlott. Ványi Zsolt munkát is ajánlott nekem, amit el is fogadtam, innentől datálható az edzői pályafutásom kezdete. NBII-esek voltunk három éven keresztül, az elsőben rögtön negyedikek lettünk, utána azért kicsit küzdelmesebb évek következtek már, végül negyedik évben kiestünk. A Ceglédre nagyon jó szívvel gondolok vissza, hiszen nekik köszönhetem azt, hogy hova jutottam el mára edzőként. Sajnos 2015-ben kiestünk, akkor kerültem Tiszakécskére, ahol azóta is dolgozom. Játékosként sem voltam, és edzőként sem vagyok egy nagy vándor.

Tizsakécske és Kecskemét egyértelműen a két legfontosabb állomás a karrieredben. Hozzuk ki egy döntetlenre?

Edzői pályafutásomat nézve ez nem volt igazán kérdés, mert konkrét ajánlatot nem kaptam Kecskemétről az évek során, se felnőtt, se utánpótlás szinten. Egyszer merült fel részemről ez, amikor 2015-ben kiestünk a Cegléddel. Sajnos akkor hagytott itt minket szegény Tasnádi Józsi, aki az akadémián dolgozott. Akkor jóval utána felmerült bennem, hogy esetleg segíthetnék az akadémián, de végül más irányba fordult az életem. Pont úgy hozta, hogy akkor kerültem végül Tizsakécskére, azóta is ott vagyok. Egyébként ahogy beléptem ott Kécskén a stadionba a tárgyalásra, gyakorlatilag tudtam, hogy jó helyen vagyok. Ahogy korábban is mondtam, az élet valahogy visszadobott. Akkor még az építkezés elején járt a klub, Nyilas Elek pályaedzőként és kapusedzőként is számított rám.

Részese lehettél a Tizsakécske – Kecskemét derbiknek már a megye I-ben, melyek nagyjából 2500 néző előtt zajlottak. Milyen élmény volt?

Soha nem gondoltam volna, hogy egyszer ilyesmit élhetek meg megyei bajnokin. Óriási élmény volt! Nagy feszkó volt azért akkor a meccsek körül, nekünk ugye előtte évben kiénekeltek a sajtót a szánkból a hajrában, a Kecskemét meg nagyon meg akarta mutatni. Kicsit párhuzamot is vontunk Maczkó Gabival, hogy az olyan év volt nekünk, mint amikor nyolcan ültünk még játékosként az öltözőben Kécskén, és nem tudtuk, hogy mi lesz, de végül feljutottunk. Karakteres csapatunk volt, de a Kecskemét nagyon méltó ellenfél volt Némedi Norbiékkal, a színpalak mögött hatalmas dac is dolgozott mindenkiben. Mi jöttünk ki ebből jól, de az egyik szemem sírt, a másik nevetett, hiszen két olyan csapat játszott, melyekkel feljutottam az NBI-be játékosként.

Hogyan tervezed a jövőt?

Itt szeretnék most maradni Tiszakécskén, ez részemről egyértelmű. Most sajnos bizonytalanságban élünk, nem tudjuk, hogy melyik osztályban indulhatunk, de reményeink szerint maradhatunk az NBII-ben. Ez a helyzet kicsit belerondított abba a tudatos építkezésbe, ami az utóbbi öt évben zajlott, történt egy kis megtorpanás, emiatt biztosan szükség lesz egy kis vérfrissítésre. Fejleszttem is magam egyébként, az UEFA Goalkeeper „B” tanfolyamra nyertem felvételt. Büszke vagyok erre, jó társaság is jött össze, Illyés Dani kitűnő oktató. A koronavírus ennek is közbeszólt, úgyhogy biztosan ez is el fog most tolni, de reményeim szerint lesz egy ilyen diplomám is, ezzel akadémián is dolgozhatnék már, illetve NBII-ig ülhetek a padon. Ami a jövőt illeti, nem zárom ki persze azt se, hogy egyszer Kecskeméten dolgozzak, azért az SC Hírös-Épnel eddig is ott voltam az utóbbi 3 és fél évben. Makádi Martin a KTE, Lehota Ákos a Honvéd akadémiára került ki tőlünk kapusként. Jelenleg azt mondhatom, hogy az életemben minden nagyon pozitív, ezért sokat is teszek. A háttér is nagyon fontos, a családom mindenben támogat, nyugodt családi háttérrel építettünk fel együtt. Szeretnék tovább haladni ezen az úton, aztán remélhetőleg egy-két ügyes srác kijön majd még a kezeim közül.

(Nyitray András)

0 Comments

Sort by Oldest

Add a comment...

Facebook Comments Plugin

Legfrissebb

Legnépszerűbb

- Kesport Kávéház: Nagy Zsoltnak 40 évesen adatott meg egyik legnagyobb sikere
- KTE HUFBAU: Intenzív hete volt a csapatnak
- SG Kecskemét Futsal: Az U17 és az U20 is bennmaradt az NBI-ben
- Zaklajda József személyi edző gyerekeknek szervez sporttábort a felsőlajosi Krisztina Farmon
- Galéria: Szépül a Széktói Stadion
- Kesport TV: Horgássz kecskeméti sportolókkal – balatoni különkiadás
- Feelsz vagy mersz? Aki felel: Ivkoviczné Béres Tímea, a Kecskeméti Junior Sport Nonprofit Kft. ügyvezetője és a Kecskeméti Mercedes-Benz Gyár Nemzeti Kosárlabda Akadémia vezetője
- „Mindent meg fogok tenni, hogy újra a régi formában játszassak” – videóinterjú Tamaskó Ádámmal
- KTE Akadémia: Nagyobb átjárással, csak a saját eredményeiket viszik majd a korosztályok
- Gyászol a magyar kosárlabda – elhunyt Guóth Iván
- Sokkal több a pontv. mint korábban? Igen!

KESPORT Kft. © 2020

Email: kesport@kesport.hu | Telefon: +36 (76) 200-205

[Általános szerződési feltételek](#)